

פניני הרמא

יו"ל ע"י "קהילת הרמה" בירושלים עיה"ק תובכ"א
שע"י יוצאי ישיבה הרמה דלונדון יצ"ו

זמני עיה"ק ירושלים תובכ"א:

הזלח"י - 4:44 / צאת השבת אר"ת - 6:40

בנשיאות עט"ר מרן ראש הישיבה הגאון הגדול רבי אליקים שלעזינגער שליט"א

מפניני רבינו:

ונתת אל חושן המשפט את האורים ואת התומים. (כח. ל.), ברמב"ן בא"ד ז"ל: והענין הוא כי היו שמות קדושים מכוחם יאירו האותיות מאבני החושן אל עיני הכהן השואל במשפטם כו' והנה כאשר האותיות מאירות אל עיני הכהן עדין לא ידע סידורן כו' אבל היו שם שמות הקדש אחרים נקראים "תומים", מכחם יהיה לב הכהן תמים בידיעת ענין האותיות שהאירו לעיניו כו' וזאת מדרגה ממדרגת רוח הקודש עב"ל, והוא כענין שאמרו אצל עלי הכהן שהאותיות שהאירו קראם "שכורה" וחנה אמרה כי סידורם "כשרה" כדאיתא ברש"י שם, ובגמרא ברכות דף ל"א, לא אדוני, אמרה ליה אינך אדון בדבר זה אין רוה"ק שורה עליך עיי"ש, הרי התומים שהוא הבנת צירוף הוא שנקרא רוה"ק.

והנה ישנם בני אדם גדולים שיש להם אורים' אבל 'תומים' אין להם, ואינם יודעים לכוון אמיתה של תורה ודעת תורה על מקומו וייעויין תנא דבי אליהו פרק ג' עה"פ במלאכי ג' וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלקים לאשר לא עבדו, ז"ל: הללו צדיקים והללו צדיקים אלא בין עובד אלקים לאשר לא עבדו בין יודעים טמא "במקומו" וטהור "במקומו" עב"ל, והוא מפני שחסר להם רוה"ק, וכמש"כ החתם סופר כי רוה"ק הוא דעת תורה, כי הוא יתד שהכל תלוי בו, ובחסרון זה כח התומים, הם מעלים שיבוש היפך רצון התורה ומתעים את העם, והוא הוא הסתר הפנים שבדורותינו, זולת יחידי הדור ממש, שלהם ניתן זה הדעת להעמיד דברים על אמיתותם.

ומעין זה שמעתי מהגאון רבי זעליג ראובן בנגיס זצ"ל, שהיה מפורסם שידע כל התורה כולה, ואמר לי שכל מה שיביאו לו ראייה מן התורה לצד אחד, הוא יכול להביא ראייה להיפך, אלא ע"כ הדבר תלוי בדעת התורה שחנן ה' את יראיו לכוון הראייה האמיתית לענין ההוא בשעה זו.

(מתוך ספר בית אב עה"ת ח"א)

מאמר "מחשבה בעליונים"

[מתוך ספר בית אב שיחות החדש – נאמר בשנת תשס"ז לפ"ק, שייך גם לפורים]

כתבניתם בתכלת ובארגמן ותולעת שני וכשם שאתה רואה למעלה כך עשה למטה שנאמר עצי שטים עמדים כנתון באיסטריטיא של מעלה, ואם תעשה כאותה של מעלה למטה אני מניח סנקליטין של מעלה ומשרה שכינתי ביניכם למטה", עיי"ש כל המדרש. הנה לכאורה מה שייך השראת השכינה לבית של קרשים שזה נחשב כמו "למעלה", וכן הדמיון כצורת צייר בסממנים, מה שייך זה לאיקוני האמיתי של המלך.

אבל כן רצונו ית"ש אחר חטא העגל שלנו להתנהג בציור טבעי בכל דבר והמחשבה דבוקה למעלה, ושכנתי בתוכם.

ובגמרא ברכות (דף נה.): "יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ" [ועיי"ש בפירוש"ן], ולכאורה מהו שייכות ידיעה זו לעשיית כלי קודש? אכן כן הוא, הציור שלמטה דבוק עם המחשבה העליונה וסודותיה.

וסיפר לי אחד על צייר שצייר את צורת מרן (הגרי"ז מבריסק) זצ"ל וצורת מרן החזו"א זצ"ל, וביקשו ממנו לצייר צורת אחד הציונים המפורסמים וסירב, והסביר טעם סירובו כי צורת כל אדם ואדם יש לו איקונין מיוחדים וכדי שיוכל להביע זה בתמונה הוא צריך להתעמק במהות האדם הזה, וע"כ ניחא ליה להתעמק ולהתדבק למהות מרן זצ"ל והחזו"א זצ"ל, אבל להתעמק למהות אותו רשע אינו רוצה! כן הדבר הזה, ע"י שבצלאל ידע לצרף האותיות לסודות העליונים, על כן המשכן שבנה שרתה בו השכינה.

והוא ענין כל המצוות שאנו מקיימים, שאמנם צורתם טבעית תפילין של עור וציצית של צמר, אבל שרשם בעולמות עליונים וזוהי קדושתם. הקב"ה לובש תפילין ומרע"ה ראה קשר של תפילין של הקב"ה. ותכלת דומה לים וים לרקיע ורקיע לכסא הכבוד שלמעלה.

וכן היא כל הנהגת העוה"ז שלנו, הכל תיקונים שלמעלה [או ח"ו להיפך], ראו מש"כ בזה בתומר

בהמשך אשר דברנו בענין אנכי שולח מלאך לפניך וגו': ושמעת בקולו אל תמר בו (לעיל כג. כ - כא), נראה בתוספת ביאור וציור איך אנו נצבים בנסיון זה דייקא לילך בדרך הטבע ולדעת "אל תמר בו", כי הכל תלוי במהלך עליון.

בשו"ע או"ח מסיים בהלכות פורים קטן "וטוב לב משתה תמיד", וכבר כתבו הפוסקים (במג"א ובט"ז ובשע"ת) שם לפי דרכם כי המכוון בזה הוא לקשר סופו לתחילתו, שהשו"ע מתחיל בשויתי ד' לנגדי תמיד. ונראה לבאר הדברים.

הנה נאמר בפרשת בגדי כהונה לכבוד ולתפארת (כח. ב.), ומבאר הרמב"ן (שם פסוק ל"ה) ענין בגדי כהונה כל דבר קטן רומז לענינים עליונים ונשגבים ולא על חנינם הקפידה התורה על כך עם כל הפרטים, כי בגדיהם עליהם כהונתם עליהם ועבודתם מכפרת, ובלי בגדים כזו נחשבו ומחייבי מיתה. ואם כן יפלא מש"כ הרמב"ן עוד (שם פסוק ב) כי נראה שצורת בגדי כהונה הוא כצורת בגד מלכי קדם בזמן נתנית התורה, וכן משמע בפירוש"י (שם פסוק ד) במש"כ בענין האפוד שהוא כצורת בגדי בנות המלכים, והרי נאמר כי כל כולו סודות עליונים ונעלמים, והאיך נבין מש"כ שזה כבגד מלכים [וע"כ אחשוורוש לבשם, וגם ושתי צ"ל שלבשה אפוד].

ואכן הוא אשר דברנו, שודאי הצורה החיצונית הוא כצורת בגד המלכים, לצאת דרך הטבע של כבוד ותפארת, אבל בפנימיות הדברים והפרטים הכניסה התורה בזה כל הסודות העליונים, ואע"פ שנראה כבגד פאר סתם, צריך הכהן להזהר שלא ליהנות ולא לעבור על איסור מעילה בהם.

והוא דאיתא במדרש סוף פרשת תרומה (לה, ו): "דבר אחר ועשית את הקרשים למשכן אמר רבי אבין משל למלך שהיה לו איקונין נאה אמר לבן ביתו עשה לי כמותה אמר לו אדוני המלך איך יכול אני לעשות כמותה אמר לו אתה בסממניך ואני בכבודי כך, אמר הקדוש ברוך הוא למשה וראה ועשה אמר לפני רבון העולם אלוהי אני שאני יכול לעשות כאלו אמר לו

האמנתי בהם למעלה מדרך הטבע בשעה שאני עוסק בטבע העולם.

[וראיתי ציור של המלבי"ם זצ"ל בענין אחר, אך שייך לכאן. דהנה אנו רואים ים וחושבים שהכל מים, ואינו כן כי איתא בגמ' כל מה שיש ביבשה יש בים, וידוע כי שם הרים וגבעות, חיות קטנות עם גדולות לאלפיהם גדולים פי כמה מאשר ביבשה, ונטיעות עשבים פרחים ועצים ומרגליות טובות, אלא שאין אנו רואים כל זה, וכן עפר הארץ חושבים שעפר בעלמא הוא, ובאמת בכח העפר גדל הכל, כל עשבי השדה והעצים הגדולים ופירות וירקות הכל מן האדמה, אפילו החמצן שאנו נושמים, ובתוך האדמה המה מעינות הטובות והמתוקות ומים בכלל, וכל מיני מתכות זהב כסף ונחושת. וכל זה בתוך הטבע, כל שכן מה שנעשה למעלה מן הטבע אין לנו שום השגה].

ואם בהתאם לכך תהיה הנהגתינו - שמע בקולו של המלאך, אבל אל תמר בו, ודע כי כל תנועה ותנועה נוגעת לעולמות, וכמו שהאריך **בנפש החיים** (שער א פרק ד), לענין דקדוק המצוות, וכמש"כ בספר **שערי קדושה להרח"ו ז"ל** שכל הנהגת עוה"ז של המצוות רמזי למעלה למעלה [וכל ספרו הק' מיוחד על זה], ועל ידי זה נקיים שוית' ד', וטוב לב משתה תמיד!

דבורה (פרק א) בהנהגת האדם בין אדם לחבירו, שבכל יש תיקוני שכינה. ובמה מדבר השו"ע או"ח? מאכילה ושתייה, מהליכה ותפירה ודומיהם.

והוא פי' טוב לב משתה תמיד נכי משתה היין הוא תכלית ענין העולם הטבעי כמו שנח תחילה נטע כרם, והוא גסות ביותר, ובאמת מועיל לכל דבר מצוה שברכת היין קשורה בהם, וע"ז אומרים קידוש], והוא כי זה הולך ביחד עם שויתי לנגדי תמיד, סופו לתחילתו. הוא ענין שו"ע אורח חיים.

והוא שאמר שלמה המלך **בקהלת** (ב. ג.) "תרת' בלבי למשוך ביין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם", ופירש"י: "תרת' בלבי. חזרת' לתור בלבי להחזיק בכולן במשתה בחכמה ובסכלות ולמשוך ולעדן במשתה היין את בשרי, כל סעודת עונג קרויה על שם היין: ולבי נוהג בחכמה. אף אם בשרי נמשך ביין לבי מתגלגל בחכמה להחזיק בתורה: ולאחז בסכלות. בדברים הדומים לי לסכלות שאמרתי עליהם כו' וכגון לבישת שעטנז וכלאי הכרם שהשטן משיב עליהם ואומות העולם משיבין עליהם" כו' ע"כ. פי' אע"פ שאיני יודע ומבין עמקיהם כי נעלמים הם,

ארבעה דברים צריכים חיזוק

על פי בקשת מספר אברכי הכולל בלונדון, נעתר מרן רבינו ראש הישיבה שליט"א לישא שיחת חיזוק לבני התורה, בהיכל הישיבה, והאריך שם בגודל חשיבות ניצול הזמן והחיזוק בתפלה עבור ההצלחה בתורה, ובחילוק של הדרך הלימוד בדורנו לדור הקודם, ועוד דברים חשובים. בס"ד נשלח כתבי השומעים בהעתקת הדברים בגליון נפרד. הרוצה לקבלו יפנה

למייל של המערכת

המערכת

לקבלת הגליון שבועי יש לפנות ל: gilyonhoromoh@gmail.com

לזכר עולם נשמת צדיק

מצבת זכרון לכבוד רבן ומאורן של ישראל בארץ
ובגולה, מורינו ורבינו ראש הישיבה, לוחם מלחמות
ה' בעוז ובגבורה, להציל כרם בית ה' ממחבליה, גאון
הגאונים, מופת הדור, בקי בשבילי דאורייתא בנגלה
ובנסתר, צדיק יסוד עולם, הנשר הגדול

ה"ה מרנא ורבנא

רבי שמואל אויערבאך זצוקללה"ה

בנו חביבו דגאון ישראל

נלב"ע באמצע שדה הקרב, תיכף לזכירה עשייה, בימי
מחיית עמלק, ועלתה נשמתו הקדושה והטהורה
הסערה, לדאבון לב כל בית ישראל, ביום המר ט' אדר
תשע"ח לפ"ק

ת.נ.צ.ב.ה.